

29 Οκτωβρίου 2020

«Μωυσέως ωδή»: Ο Χρίστος Τσιαμούλης στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί /](#)
[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Παράδοση είναι η ίδια η ζωή, που σαν μολόπετρα, συνθλίβει τα πάντα και αφήνει να υπάρχουν για να περνάνε στην επόμενη γενιά, αυτά που είναι αληθινά.

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο

πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Δευτέρα 26 Οκτωβρίου, ο Ηλίας Λιαμής, Δρ. Θεολογίας - Μουσικολόγος - Συγγραφέας, φιλοξένησε στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού, τον Χρίστο Τσιαμούλη, Μουσικοσυνθέτη - Ερμηνευτή, σε μια συζήτηση με θέμα: «Μωυσέως ωδή».

Η ομιλία, πραγματοποιήθηκε χωρίς την συμμετοχή ακροατηρίου και μεταδόθηκε ζωντανά από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Αφορμή της συνάντησης, ήταν ο λόγος ενός αγιορείτη Πατέρα και τα απομεινάρια του περάσματος του από την επίγεια ζωή. Και το πρόσωπο αυτό είναι ο μακαριστός Γέροντας Μωυσής ο Αγιορείτης, που εκοιμήθη το 2014.

Ο Χρίστος Τσιαμούλης, με την μακρά εμπειρία του, την γνώση του και με ιδιαίτερη πνευματική ευαισθησία, έντυσε με μελωδίες την ποίηση του μακαριστού Γέροντος, κυκλοφορώντας έναν δίσκο με την συμμετοχή γνωστών και καταξιωμένων καλλιτεχνών.

Ο δίσκος εκπέμπει μία γλυκύτητα, τόσο ως προς τον λόγο, όσο και ως προς τον μουσικό ήχο και τις φωνές που επιλέχθηκαν. Στο τέλος του δίσκου, υπάρχουν ακόμη μελοποιημένα και δύο ποιήματα του Αγίου Ιωσήφ του Ησυχαστή.

Η ιστορία του δίσκου ξεκινάει από παλιά, ήδη από το 1991, όταν ο κ. Τσιαμούλης εξέδωσε τον δίσκο με τον τίτλο «Άθως ο εμός», όπου είχε μελοποιήσει κάποια ποιήματα του μακαριστού Γέροντα.

Προχωρώντας τώρα, σε μια ολοκληρωμένη παρουσίαση των ποιημάτων του, που ο Γέροντας Μωυσής τα έγραψε, όχι για λόγους κατήχησης ή διδακτικούς, αλλά για την δική του ευχαρίστηση και ξεκούραση.

Ο κ. Τσιαμούλης, επέλεξε 11 ποιήματα, που τα έκανε τραγούδια, με μουσική που έχει ρίζες στην ελληνική παράδοση, αλλά και από τις εμπειρίες του συνθέτη από άλλα μουσικά ακούσματα. Ο λόγος του π. Μωυσέως, χαρακτηρίζεται από την εμπειρική διάθεση, γράφοντας αυτά που έζησε.

Στον δίσκο τραγουδούν οι Μανώλης Μητσιάς, Δημήτρης Μπάσης, Σοφία Παπάζογλου, Φωτεινή Δάρρα, Καίτη Κουλλιά και ο συνθέτης. Με συμμετοχή καταξιωμένων μουσικών και σε ενορχήστρωση από τον Θεόδωρο Κοτεπάνο., ενώ την παραγωγή έκανε το Ινστιτούτο Άγιος Μάξιμος ο Γραικός.

Αυτό που κάνει τον δίσκο μοναδικό, είναι ο αγιορείτικος λόγος, ο παραδοσιακός

ήχος και οι έντεχνες μουσικές επιδράσεις και όλα αυτά αρμονικά δοσμένα.

Μιλώντας για την έννοια της παράδοσης, ο κ. Τσιαμούλης σημείωσε ότι παράδοση είναι η ίδια η ζωή, που σαν μυλόπετρα, συνθλίβει τα πάντα και αφήνει να υπάρχουν για να περνάνε στην επόμενη γενιά, αυτά που είναι αληθινά.

«Και αυτή είναι μια κληρονομιά που παίρνουμε από τους προγόνους μας και από όλες τις γενιές. Κάθε γενιά προσθέτει μια τέτοια αλήθεια που αφήνουν οι άνθρωποι, αφού πρώτα κουβάλησαν τον σταυρό τους και μέσα από αυτόν τον σταυρό, έφτιαξαν κάτι που να αξίζει.»

Η μουσική είναι μια παράδοση που κρατάει από την αρχαία εποχή. Δηλαδή οι ήχοι, οι ρυθμοί, η δομή του λόγου και τα νοήματα είναι τα ίδια με αυτά που είχαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι.

Και κυρίως την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου, η παράδοση αυτή έγινε παγκόσμια, μαζί με τις προσμείξεις που πήρε από τους ασιατικούς κυρίως πληθυσμούς, χωρίς να χάσει την ουσία της.

Και να περάσει μετά στην βυζαντινή παράδοση και να γίνει αυτή η διαδρομή μέσα στους αιώνες και να υπάρχουν γραφές της βυζαντινής μουσικής που παρουσιάζουν τους ήχους, έτσι όπως τους παρουσίαζαν οι αρχαίοι, χωρίς να έχουν αλλάξει κάτι.

Αυτό είναι μεγάλο θαύμα, το πως αυτή η παράδοση μπόρεσε να κρατήσει αυτούσια τόσα πολλά χρόνια. Και μετά την βυζαντινή εποχή να έρθουν οι Οθωμανοί και με τις δικές τους προσμείξεις, αυτή η παράδοση να κρατήσει, να γίνει ελαστική και να δεχτεί καινούργια στοιχεία και να φτάσει μέχρι σήμερα.

Στην παράδοση υπάρχουν δύο μεγάλα στοιχεία, τόνισε ο κ. Τσιαμούλης. Η δημώδης μουσική, που γίνεται στην ύπαιθρο, αλλά και η αστική μουσική που είναι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της παράδοσης. Η αστική παράδοση έχει πολλούς δημιουργούς που είναι οι τεχνίτες του λόγου, της μουσικής, των οργάνων.

Η παράδοση, ενώ είναι ανοιχτή σε ξένες επιδράσεις και παίρνει στοιχεία από αυτές, ωστόσο θέλει να τα εντάξει στο σώμα της και τελικά να μείνει ίδια, αλλά πιο πλούσια.

«Πρέπει να αφήσουμε την μουσική να βγαίνει από την πηγή της, που είναι ο λαϊκός κόσμος και οι συνθέτες και όλο αυτό να το παρακολουθούμε, χωρίς να το καταστρέφουμε.

Δηλαδή ο ερευνητής και ο ακαδημαϊκός να το συλλέγει, να το ταξινομεί, χωρίς να το αγγίζει και να το μαραΐνει.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστριάς Πειραιώς

Τη συζήτηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: